

אותם בזה ההיכל ושם הם נטרדים בכל יום, וזה העונש הוא קשה מעונש הגיהנם. **אִי**
אֵית לִיָּה פְּרוּקָא, יֹאֲוֹת והנה אם יש להם גאולה ע"י הייבם, או ביבום אשת
 צדיק שמת בלא בנים מה טוב. **וְאִי לֹאוּ, לָא נָפִיק מִתַּמָּן לְעִלְמִין.**
וְעַל דָּא בְּתִיב (תהלים קכ"ז) אֲשֶׁרִי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מֵלֵא אֵת
אֲשַׁפְתּוּ מֵהֶם וְגו' ואם לאו הם לא יוצאים משם לעולמים, ועל כך נאמר אשרי
 הגבר וגו', דהיינו אשרי הגבר שמלא את עצמו בנחלת ה' בנים שכר פרי הבטן, כי עי"כ ברא
 מזכה אבא, ובזה הוא מוצא גאולה לנפשו. **כֹּד אֵית לֹון פְּרוּקָא לְאִינֹון**
דְּלֹא זְכוּ ולכן כאשר יש גואל בסוד הייבם לאותם שלא זכו לבנים בעולם הזה,
אִיצְטְרִיד לְהֵהִיא אֶתְתָּא מִמֶּשׁ דְּהוּא שָׁבַק תַּמָּן, בְּאַתָּר
דְּנִפְשִׁיה וְרַעוּתִיה הָוָה שׁוֹי תְּדִיר וְאֲדָבַק בְּרַעוּתָא
וְתִיאובְּתָא אז צריך אחיו לייבם את אשת אחיו המת ממנו, מאחר שאחיו המת
 השאיר את אותו רוחא דשדי בגווה, שהוא סוד המקום ששם נפשו ורצונו הניחו את אותו
 רוחא תמיד בשעת הייחוד, ושם הוא נדבק ברצונו ותשוקתו. **וְכֹד אֶשְׁתַּמֵּשׁ**
בְּהֵוָה אֲתָר אֲחוּהָ דְּמִיתָא, הֵוָה דְּבִיקוּ דְּתִיאובְּתָא
דְּנִפְשָׁא דְּשָׁבַק בְּהֵוָה אֲתָר וכאשר היבם משתמש באותו המקום של
 הרוחא בשעת הייחוד עם היבמה, אז בזה אותה תשוקת רוחא דשדי בגווה שהניח המת
 באותו מקום נתעורר עתה, **אֶתְעָר בְּאַתְעָרוּתָא דְּאֶתְתִּיה**
דְּאֶתְעָרַת לְגַבִּיהָ, וְאֲחוּהָ דְּשׁוֹי רַעוּתִיה בְּאַחוּהָ בְּהֵוָה
אֲתָר ובכח ההתעוררות שהתעוררה היבמה אליו, יחד עם אחיו המת ששם את רצונו
 באחיו שייבם את אשתו מאחר שהוא מקים לו שם בישראל. **כִּדִּין אֶתְעָרוּ דָּא**

מִתֶּעַר לַהֲהוּא מִיתָא בְּאִינוֹן הִיכְלִין וְנִפְק מִתַּמָּן אַז עִי"ב
אותה רוחא דשדי בגווה מעוררת את רוח אחיו המת שנמצא באותם היכלות החושך ובכח

זה הוא יוצא משם.

הקב"ה עושה עמו חסד והמת מתגלגל בבן היבמה

וְחָד מִמֶּנָּא מֵאֲנוֹן מֵאֲרִי תְרִיסִין אֲתִי עֲמִיה, וְאֶתְהַדֵּר
בַּר נֶשׁ לַהֲהוּא אֲתֵר וַיָּשׁוּב לִימֵי עֲלוֹמִיו ואז ממונה אחד

מאותם בעלי המגינים בא עמו, והוא מחזיר את אותו המת לאותו מקום היישוב שהיה בו
בימי עלומיו, כי בזה הוא מתגלגל בבן היבמה. הַהוּא מִמֶּנָּא קָרִי עֲלִיה, וְיִי

דְּנִפִּיק אֲגִרִיה בְּטִיקוּלִיה ואז אותו הממונה קורא עליו, אוי שיצא שכרו

במאזנים שלו, דהיינו שע"י הייבום נכרע כף המאזנים לטובה ועי"כ הוא בא על שכרו להיות

מתגלגל בבן היבמה. מֵאֵן דְּהוּה סִיב אֶתְהַדֵּר רַבִּיָּא לַחֲיָבָא

בִּיָּה ודבר זה אוי לו, מאחר שמי שהיה זקן אוי לו אם הוא יחזור להיות נער לצחק בו,

כי בזה אין בזכותו להיכנס לגן עדן בכדי לקבל את שכרו. וְעַם כָּל דָּא, קִדְשָׁא

בְּרִידָּה הוּא רְעוּתִיהָ לְמַעַבְד עֲמִיה טִיבו לְאֶתְתְּקִנָּא

בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וְדָא אִיהוּ דְּמֵאֲרִיה אֶתְרַעִי בִּיָּה ועם כל זאת

רצונו של הקב"ה הוא לעשות עמו חסד, ע"י שהוא יתוקן בגלגול בעולם הזה, כי לכן הוא

זוכה לכך מאחר שקונו התרצה לתקנו.

נער משנת י"ב עד עשרים או שלא נשא אשה ועתיד לחטוא, הקב"ה לוקח אותו

קודם זמנו

**רַבִּיָּא מִתְּרִיסַר שְׁנִין דְּלֹא אֲשָׁלִים לְעֶשְׂרִין אוּ דְאִיהוּ
רַבִּיָּא דְּלֹא נָסִיב, קְדָשָׁא בְּרִידָּה הוּא אַעְקַר לִיה**

והנה נער שמת משנת י"ב שנים עד שנת עשרים שנים, או נער שלא נשא אשה, הנה אם

רואהו הקב"ה שאם הוא יאריך ימים הוא יחטא ויטרד מהעולם אז הוא עוקר אותו מהעולם,

**וְשָׁתִיל לִיה לְבִתָּר בְּסִטְרָא דְּאָבוּי בְּקֶשֶׁיו, וְדָא לָא אָזִיל
לְהֵהוּא כּוּתְלָא** והוא שותל אותו אח"כ בצד אביו הזקן, דהיינו שהוא נולד לו שוב

בימי זקנותו, ולכן זה הנער הוא אינו הולך כלל לכותל הברזל.

כל בני העולם עושים מחלוקת ותרעומת עם הקב"ה

**בֵּין גֵּן עֵדֶן וְגִיְהֵנָם אֵיכָּא חָד טִינָרָא וְדָא הוּא טִינָרָא
דְּמַחְלֻקָּת** והנה בין הגן עדן והגיהנם יש סלע אחד והוא נקרא סלע

המחלוקת. **אַמַּאי אֶקְרִי חֲכִי** ומדוע הוא נקרא כן, **בְּגִין דְּכָל בְּנֵי
עֲלָמָא עֲבָדִין פְּלִיגָא בְּמֵאֲרִיהוֹן עַל הַהוּא רַבִּיָּא.
וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּה הוּא חָמִי בִּיה דְּלֹא יַעֲלָת, דְּאִי אַתְקִישִׁי
לָא אַתְנַטַּע בְּנִטִיעָא שְׁפִיר** אלא הוא מאחר שכל בני העולם עושים

מחלוקת ותרעומת עם קונם בשביל זה הנער שמת בקטנותו, והם לא יודעים שהקב"ה ראה

אותו שהוא לא יצליח לתקן עצמו בתורה ומצוות דהיינו שאם הוא ימשיך להזדקן הוא לא

יִינַטַע בסוד נטיעה טובה כראוי. **וְהַשְׁתָּא דְּאִיהוּ רַבִּיכָא וַיֵּאוֹת**

הלימוד היומִי

אסתר בת אילנה – רפואה שלימה וזיווג הגון

לְאַתְעֶקְרָא, אֶתְעֶקֶר וְשְׁתִּיל לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִידְ הוּא ומאחר שעתה הוא רך בשנים וראוי להיעקר זכאי ולא חייב, אז לכן הקב"ה עוקרו מן העולם והוא שותל אותו ומתקנו באופן אחר שעי"כ הוא יתוקן כראוי[שנא]. ♦

הקב"ה מוזמן כמה מיני גואלים לאותו הנער שמת בקטנותו
כַּד אֶתְעֶקֶר עָאֵל לְגַבִּיָּה הָהוּא טִינָרָא, וְתַפָּן הֵיכְלִין
יְדִיעָאן לְאֵילִין, וְחִילִין וּמִשִּׁירֵין סְגִיָּאִין, קִיִּימִין
תַּפָּן, דְּמִמוּנִין עֲלִיָּהוּ ובאשר זה הנער נעקר ומת, הוא נכנס לזה סלע המחלוקת, ושם יש היכלות ידועים לאותם הנערים, ושם ממונים עליהם הצבאות ומחנות מלאכים רבים העומדים שם. **וְכִלְהוּ בְּחוֹשְׁבָנָא קִיִּימִי, וְקִיִּימִי תַּפָּן**
עַד דְּאֶתְפָּרִיקוּ בְּסִטְרָא דְּאָבוּי וכולם עומדים בחשבון, והם עומדים שם עד שהם נגאלים ע"י אביהם בזה שהם נולדים לו שוב בעת זקנותו. **וְאִי לֹאוּ אָבוּי,**
וּמְנִין דְּקִיִּימִי לְחַמְשִׁין שָׁנִין וְעַבִּיד בִּיָּה קְדָשָׁא בְּרִידְ
הוּא טִיבוּ וְאִיפָּרֶק בְּקָרִיבָא דְּקָרִיב לִיָּה אוּ אַחוּרָא ואם לא יגאל אותם אביהם, פעמים שהם עומדים שם בלא תיקון במשך חמשים שנה, [שעב] ואז עושה עימם הקב"ה חסד והוא פודה וגואל אותם שהם יוולדו לקרובו של אביהם או לאחיו. ♦

אור הרשב"י

מהעולם, אמנם הם לא נענשים בגיהנם מאחר שלא מענישים ב"ד של מעלה לפני גיל עשרים.
 [שעב] אמנם להלן כתב חמישים דורות, ואולי הוא אותה בחינה.

[שנא] ובענין זה כתב הרמ"ק בפרשת שלח קע"א ע"א, שהגם שקי"ל (ירושלמי ביכורים ב' א') שב"ד של מעלה לא מענישים לפני גיל עשרים מכל מקום בכדי שהוא לא יחטא יותר ממיתים אותו כי זהו סיבת סילוק כל הקטנים

הלימוד היומִי

אסתר בת אילנה – רפואה שלימה וזיווג הגון